sygn. akt: **D 12/23**

ORZECZENIE

dnia (…) roku

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
w składzie:

Przewodniczący: radca prawny **Bożena Bielecka**
Sędziowie: radca prawny **Renata Majerowska - sprawozdawca**
radca prawny **Teresa Silmanowicz**

Protokolant Joanna Kowalska

w obecności **Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie** radcy prawnego **Patrycji Kozłowskiej-Kalisz**

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu (…) r.

sprawy **radcy prawnego** (…) syna (…), ur. (…) r. w (…), zam. (…)

obwinionego o to, że:

do złożonego w Sądzie Okręgowym w (…) pozwu o zapłatę z powództwa (…) przeciwko pozwanemu (…), datowanego na dzień (…)r., dołączył – jako załączniki do tego pozwu - wydruki z korespondencji email z dnia (…)r. oraz (…)r., pochodzącej od radcy prawnego (…)pełnomocnika (…), których treść obejmowała pertraktacje ugodowe, przez co ujawnił wobec Sądu treść i przebieg tych pertraktacji,
tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 21 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do Uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.

I. Uznaje Obwinionego radcę prawnego (…)**winnym tego, że:**

do złożonego w Sądzie Okręgowym w (…) pozwu o zapłatę z powództwa (…) przeciwko pozwanemu (…), datowanego na dzień (…)r., dołączył – jako załączniki do tego pozwu - wydruki z korespondencji email z dnia (…)r. oraz (…)r., pochodzącej od radcy prawnego (…)pełnomocnika (…), których treść obejmowała pertraktacje ugodowe, przez co ujawnił wobec Sądu treść i przebieg tych pertraktacji,
tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 21 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do Uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.

i za ten czyn na postawie art. 65 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych wymierza Obwinionemu radcy prawnemu (…)karę nagany.

II. Na podstawie art. 65 ust. 2a ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych orzeka dodatkowo karę zakazu wykonywania patronatu na okres 2 lat;

III. Na podstawie art. 70^6 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych zasądza od Obwinionego radcy prawnego (…)na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie koszty postępowania dyscyplinarnego w wysokości 1.807,20 zł (słownie: jeden tysiąc osiemset siedem złotych 20/100).

Przewodniczący Członkowie

…… …….. ……

r.pr. Bożena Bielecka r.pr. Renata Majerowska r.pr. Teresa Silmanowicz

Sygn. akt D 12/23

Uzasadnienie

Na rozprawie w dniu (…)r. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie rozpoznał sprawę z wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie o ukaranie Radcy Prawnego (…)obwinionego o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 21 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego Załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP Lublin ustalił, co następuje:

Dnia (…)r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie (dalej w skrócie: „OIRP w Lublinie") wpłynęła skarga (…)na działanie Radcy Prawnego (…)przynależnego do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie, w której wskazano, że Radca Prawny w ramach postępowania toczącego się przed Sądem Okręgowym w (…)sygn. akt (…)dopuścił się naruszenia tajemnicy pertraktacji ugodowych w ten sposób, że do złożonego pozwu z dnia (…)r. dołączył wydruki wiadomości e-mail, jakie wymieniał z ustanowionym przez Skarżącego pełnomocnikiem Radcą Prawnym (…), ujawniając tym samym szczegóły dotyczące przebiegu i treści pertraktacji ugodowych, czym w ocenie Skarżącego naruszył art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych, art. 3 ust. 1, art. 9 oraz art. 21 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Na potwierdzenie powyższego do Skargi załączone zostały pozew z dnia (…) r. wraz z korespondencją mailową z dnia (…)r., (…)r. Z treści pozwu (str. 3) wynika, że Radca Prawny zawnioskował o przeprowadzenie dowodu m.in. „z maila z dnia (…)r. i (…) r. na szereg okoliczności m.in. żądania zwrotu nienależnego kwestionowania przez pozwanego części wynagrodzenia z tytułu umowy, braku kwestionowania przez pozwanego części wynagrodzenia z tytułu umowy z dnia (…) r. jako bezpodstawnego wzbogacenia, propozycji pozwanego zwrotu części wynagrodzenia z tytułu umowy z (…)r. jako bezpodstawnego wzbogacenia, negocjacji stron w zakresie polubownego zakończenia sporu co do zwrotu przez pozwanego części wynagrodzenia jako bezpodstawnego wzbogacenia". W pozwie wskazano, że „powód podjął próbę pozasądowego sposobu rozwiązania sporu z pozwanym, prowadząc negocjacje w zakresie ustalenia kwoty należności, którą pozwany miałby zwrócić powodowi, przy czym pozwany odstąpił od dalszych negocjacji". W uzasadnieniu pozwu wskazano (str. 8), że strony prowadziły pertraktacje mające na celu osiągniecie porozumienia

co do kwoty, którą miałby zwrócić pozwany, powód od początku żądał zapłaty określonej kwoty (wskazana kwota), zaś pozwany godził się zapłacić minimum określoną kwotę (wskazana kwota). Finalnie pozwany wycofał się z powyższych negocjacji. Na dowód powyższego przywołana została m.in. korespondencja mailowa pełnomocnika Skarżącego Radcy Prawnego (…)z dnia (…) r. i (…) r. Z analizy treści załączonego do pozwu maila z dnia (…) r. wynika, że został on wysłany o godz. (…), jego nadawcą był Radca Prawny (…) i był on adresowany do Obwinionego, a w jego treści przywołane są propozycje ugodowe z konkretnymi kwotami jakie uznaje Skarżący. Drugi mail z dnia (…) r. wysłany o godz. (…), jego nadawcą jest również Radca Prawny (…)i był on adresowany do Obwinionego, a w jego treści jest informacja że Skarżący nie będzie podejmował żadnych decyzji odnośnie zapłaty kwot, gdyż w sprawie jest prowadzone postępowanie przygotowawcze przez Prokuraturę Rejonową w (…).

Obwiniony Radca Prawny ustosunkowując się do Skargi wskazał, że przedstawiony przez Skarżącego mail z dnia (…)r. nie zawiera żadnych treści dotyczących negocjacji, pertraktacji. Zawiera wyłącznie informację iż mocodawca pełnomocnika (…)nie jest zainteresowany dalszymi rozmowami. W ocenie Obwinionego nie sposób zgodzić się, iż sam fakt rozpoczęcia negocjacji czy ich zakończenia jest objęty tajemnicą zawodową radcy prawnego, gdyż nie zawiera on żadnych informacji mających szczególne znaczenie ze względu na poszczególne stanowiska stron negocjacji. W kontekście maila z dnia (…) r. Radca Prawny wskazał, że stanowisko mocodawcy Radcy Prawnego Skarżącego w zakresie kwot, które oferuje do zapłaty (…) nie były objęte żadną tajemnicą, gdyż Skarżący uprzednio z własnej woli bez rozpoczęcia jakichkolwiek negocjacji „rzucał" kwotami, które jest w stanie zapłacić na rzecz powoda. Poza tym mail został skierowany na ogólny adres (…), w związku z tym dość szeroki krąg osób mógł zapoznać się z propozycjami powoda. Skarżący oferował zapłatę w obecności różnych osób, często też telefonicznie, a wysokość ewentualnych kwot była przedmiotem różnych spotkań przy uczestnictwie pracowników (…), pracownikach (…)i (…). Obwiniony podkreślił, iż maile miały wyłącznie wykazać sam fakt negocjacji stron w zakresie polubownego zakończenia sporu co do zwrotu przez pozwanego części wynagrodzenia z tytułu umowy z dnia (…)r. jako bezpodstawnego wzbogacenia i to wyłącznie w kontekście art. 187 § 1 pkt 3 Kpc., a więc wykazania przez Radcę Prawnego podjęcia przez strony procesu prób mediacji lub innego pozasądowego sposobu rozwiązania sporu. W ocenie Obwinionego zasada ochrony tajemnicy nie została złamana. Obwiniony przedłożył pismo z roku (…) Skarżącego skierowane do (…) wraz z propozycją rozwiązania sporu.

W związku z powyższym Rzecznik Dyscyplinarny OIRP Lublin postanowieniem z dnia (…)r. sygn. akt (…)wszczął dochodzenie o przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 21 Kodeksu Etyki Radcy Prawego. W uzasadnieniu postanowienia Rzecznik Dyscyplinarny wskazał, że w zawiadomieniu złożonym do tut. Izby Skarżący zarzucił Radcy Prawnemu, że ten dopuścił się naruszenia tajemnicy pertraktacji ugodowych w ten sposób, że do złożonego do Sądu Okręgowego w (…) pozwu z dnia (…)r. dołączył wydruki wiadomości mailowych, jakie wymieniał z ustanowionym przez niego pełnomocnikiem będącym Radcą Prawnym. W związku z tym, Rzecznik Dyscyplinarny uznał, że zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez Radcę Prawnego.

Następnie Rzecznik Dyscyplinarny postanowieniem z dnia (…)r. sygn. akt (…)przedstawił Radcy Prawnemu zarzut, o to że do złożonego w Sądzie Okręgowym w (…) pozwie o zapłatę z powództwa (…)przeciwko Skarżącemu, datowanego na dzień (…)r. dołączył – jako załączniki do tego pozwu – wydruki z korespondencji z dnia (…) r. oraz (…) r., pochodzącej od pełnomocnika Skarżącego będącego radcą prawnym, których treść obejmowała pertraktacje ugodowe, przez co ujawnił wobec Sądu treść i przebieg tych pertraktacji tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 21 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Postanowienie zostało ogłoszone Obwinionemu dnia (…) r. Obwiniony nie przyznał się do zarzucanego przewinienia i odmówił składania wyjaśnień. Postanowieniem z dnia (…)r. Rzecznik Dyscyplinarny zamknął dochodzenie przeciwko Radcy Prawnemu. Uznał że materiał dowodowy potwierdza, że Obwiniony dopuścił się zarzucanego mu przewinienia dyscyplinarnego i nie wymaga uzupełnienia.

W dniu (…)r. Rzecznik Dyscyplinarny skierował do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wniosek o ukaranie Radcy Prawnego obwinionego o to że:

I. do złożonego w Sądzie Okręgowym w (…) pozwu o zapłatę z powództwa (…) przeciwko pozwanemu Skarżącemu datowanego na dzień (…)r., dołączył – jako załączniki do tego pozwu – wydruki z korespondencji z dnia (…)r. oraz (…) r., pochodzącej od Radcy Prawnego Skarżącego, których treść obejmowała pertraktacje ugodowe, przez co ujawnił wobec Sądu treść i przebieg tych pertraktacji tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 21 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Jako uzasadnienie wniosku Rzecznik Dyscyplinarny wskazał, że w toku dochodzenia ustalono, że Radca Prawny, reprezentując powoda (…)złożył w Sądzie Okręgowym w (…)pozew o zapłatę, datowany na dzień (…), przeciwko pozwanemu Skarżącemu i dołączył – jako załączniki do tego pozwu – wydruki korespondencji e-mail z dnia (…) r. oraz (…) r., pochodzącej od Radcy Prawnego będącego pełnomocnikiem Skarżącego, których treść obejmowała negocjacje stron co do polubownego zakończenia sporu (propozycje zapłaty). W treści samego pozwu Radca Prawny wniósł o przeprowadzenie dowodu z ww. korespondencji mailowej na okoliczność: „propozycji pozwanego zwrotu części wynagrodzenia (…), negocjacji stron w zakresie polubownego zakończenia sporu co do zwrotu przez pozwanego części wynagrodzenia (…)". Powyższych ustaleń Rzecznik Dyscyplinarny ustalił w oparciu o zgromadzone dowody tj. kopię pozwu z dnia (…) r. wraz załącznikami stanowiącymi korespondencję mailową pełnomocnika Skarżącego będącego radcą prawnym z dnia (…)r. i z dnia (…)r. Obwiniony nie przyznał się popełnienia zarzucanego przewinienia dyscyplinarnego i odmówił składania wyjaśnień. W pisemnym ustosunkowaniu się do treści Skargi nie zakwestionował, że załączył do pozwu wydruki poczty elektronicznej obejmującej maile od pełnomocnika Skarżącego będącego radcą prawnym, jednakże przedstawił odmienną interpretację tego zachowania, które w jego ocenie – nie narusza zasad etyki zawodu radcy prawnego.

Na rozprawie w dniu (…)r. przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym przy OIRP w Lublinie stawił się Obwiniony Radca Prawny i Rzecznik Dyscyplinarny. Rzecznik Dyscyplinarny podtrzymał wniosek o ukaranie. Obwiniony nie przyznał się do popełnienia przewinienia dyscyplinarnego i wyjaśnił, że oba maile z dnia (…)r. i z (…)r. owszem załączył do pozwu, ale mail z (…) zawiera wyłącznie informację o zakończeniu dalszych negocjacji, jego treść nie zawiera żadnych istotnych treści i jest nieistotna z punktu widzenia tajemnicy. Natomiast mail z (…) zawiera dane finansowe które dużo wcześniej były upubliczniane przez Skarżącego wobec wielu osób, gdyż były kierowane na oficjalne adresy (…) i każdy mógł się z nimi zapoznać. Obwiniony wyjaśnił, że załączył wydruki mailowe do pozwu nie po to aby osiągnąć lepszą pozycję procesową, lecz na dowód że strony przedsądownie prowadziły negocjacje zgodnie z Kpc.

Powyższy stan faktyczny Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy ujawnionych w trybie art. 405 § 2 i 4 Kpk.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy OIRP w Lublinie zważył co następuje:

Orzeczeniem z dnia (…)r. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w Lublinie uznał Obwinionego winnym tego, że do złożonego w Sądzie Okręgowym w (…) pozwu o zapłatę z powództwa (…)przeciwko pozwanemu (…)datowanego na dzień (…)r., dołączył – jako załączniki do tego pozwu – wydruki z korespondencji z dnia (…)r. oraz (…)r., pochodzącej od Radcy Prawnego (…)pełnomocnika Skarżącego, których treść obejmowała pertraktacje ugodowe, przez co ujawnił wobec Sądu treść i przebieg tych pertraktacji tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 21 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do Uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014r. i za ten czyn na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 2 ustawy o radcach prawnych wymierzył Radcy Prawnemu karę nagany oraz dodatkową karę na podstawie art. 65 ust. 2a ustawy o radcach prawnych w postaci zakazu wykonywania patronatu na okres 2 lat. W zakresie kosztów postępowania dyscyplinarnego Sąd postanowił na podstawie art. 70^6 ust. 2 ustawy o radcach prawnych zasądzić od Radcy Prawnego na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie kwotę 1 807,20 zł (jeden tysiąc osiemset siedem złotych 20/100).

W niniejszej sprawie Sąd zważył, iż bezspornym jest, że Obwiniony jako pełnomocnik (…)wniósł do Sądu Okręgowego w (…) pozew o zapłatę przeciwko Skarżącemu (…). Jako załączniki do pozwu zostały załączone dwa wydruki z korespondencji mailowej pełnomocnika Skarżącego Radcy Prawnego (…)adresowane do Obwinionego, a w treści maila z dnia (…)r. zawarte są konkretne propozycje ugodowe deklarujące zapłatę określonych kwot przez Skarżącego, natomiast drugi mail z dnia (…)r. zawiera informację o zakończeniu negocjacji z uwagi na prowadzone postępowanie przygotowawcze. W celu ustalenia na jakie okoliczności Obwiniony przedkładał korespondencję mailową, z analizy treści pozwu ustalono, że Radca Prawny zawnioskował o przeprowadzenie dowodu m.in. „z maila z dnia (…) r. i (…) r. na szereg okoliczności m.in. żądania zwrotu nienależnego kwestionowania przez pozwanego części wynagrodzenia z tytułu umowy, brak kwestionowania przez pozwanego części wynagrodzenia z tytułu umowy z dnia (…)r. jako bezpodstawnego wzbogacenia, propozycji pozwanego zwrotu części wynagrodzenia z tytułu umowy z (…)r. jako bezpodstawnego wzbogacenia, negocjacji stron w zakresie polubownego zakończenia sporu co do zwrotu przez pozwanego części wynagrodzenia jako bezpodstawnego wzbogacenia”, a w uzasadnieniu pozwu Obwiniony zawarł informacje o podjętej próbie pozasądowego sposobu rozwiązania sporu z pozwanym poprzez ustalenie kwoty należności, którą pozwany miałby zwrócić powodowi, ale pozwany odstąpił od dalszych negocjacji. W dalszej części uzasadnienia wskazano, że strony prowadziły pertraktacje mające na celu

osiągniecie porozumienia co do kwoty, którą miałby zwrócić pozwany, powód od początku żądał zapłaty określonej kwoty (wskazana kwota), zaś pozwany godził się zapłacić minimum określoną kwotę (wskazana kwota). Finalnie pozwany wycofał się z powyższych negocjacji. I na dowód powyższego przywołana została m.in. korespondencja mailowa pełnomocnika Skarżącego Radcy Prawnego (…)z dnia (…) r. i (…)r.

W wyniku analizy materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, w ocenie Sądu Obwiniony ujawnił w pozwie skierowanym do sądu powszechnego treść pertraktacji ugodowych prowadzonych pomiędzy pełnomocnikami obu stron będącymi Radcami Prawnymi. Mail z dnia (…)zawiera konkretne deklaracje Skarżącego w zakresie kwot, które deklaruje dobrowolnie zapłacić, aby zakończyć spór. Ujawnienie to nie miało na celu jedynie wykazania okoliczności pozasądowego rozwiązania sporu wg wymogów procedury cywilnej, ale również wykazanie w jakim zakresie Skarżący uznaje dług i jaką kwotę był skłonny zapłacić powodowi w sposób dobrowolny, aby zakończyć spór.

Z normatywnej treścią art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych wprost wynika, że radcowie prawni i aplikanci radcowscy podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, z zasadami etyki lub godnością zawodu bądź naruszenie swych obowiązków zawodowych. Zgodnie z art. 21 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego Radca prawny obowiązany jest zachować w tajemnicy, także wobec sądów i innych organów, przebieg i treść negocjacji podejmowanych w ramach polubownego załatwienia sprawy – jeżeli brał w nich udział. Obowiązek, o którym mowa w zdaniu pierwszym, obejmuje również innych radców prawnych występujących w imieniu tego samego podmiotu, nawet jeśli nie brali udziału w tych negocjacjach. Celem uregulowania zamieszczonego w art. 21 KERP jest zapewnienie ochrony swobody wyrażania stanowisk podczas prowadzenia negocjacji mających doprowadzić do polubownego załatwienia sprawy, a tym samym zapewnienie możliwości prowadzenia negocjacji zakończonych porozumieniem stron. Jest oczywiste, że w trakcie negocjacji, w tym w szczególności negocjacji ugodowych, w których obie strony są reprezentowane przez profesjonalnych pełnomocników, dochodzi do składania propozycji czy też prezentowania stanowiska odmiennego od tego, jakie jest prezentowane w procesie. Ujawnienie przed sądem stanowiska drugiej strony wyrażonego podczas pertraktacji ugodowych mogłoby stworzyć przewagę dla strony, której pełnomocnik dokonał ujawnienia. Działanie takie w zasadzie godzi w sens przeprowadzania jakichkolwiek negocjacji. Jeżeli radca prawny nie może mieć pewności co do tego, że jego stanowisko negocjacyjne nie zostanie ujawnione przed organem orzekającym – w trosce o interes klienta nie będzie stanowiska tego prezentował, tylko powielał swoje twierdzenia procesowe. Skutkiem

powyższego prowadzenie takich negocjacji będzie zbędne – zamiast się spotykać, można zapoznać się ze stanowiskiem obu stron w pismach procesowych. Dodatkowo należy przywołać, iż zgodnie z art. 72^1 Kc. § 1. Jeżeli w toku negocjacji strona udostępniła informacje z zastrzeżeniem poufności, druga strona jest obowiązana do nieujawniania i nieprzekazywania ich innym osobom oraz do niewykorzystywania tych informacji dla własnych celów, chyba że strony uzgodniły inaczej, § 2. W razie niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązków, o których mowa w § 1, uprawniony może żądać od drugiej strony naprawienia szkody albo wydania uzyskanych przez nią korzyści.

Należy zważyć, iż istota wykonywania zawodu radcy prawnego zgodnie z normą wynikającą z art. 2 ustawy o radcach prawnych jest bowiem świadczenie pomocy prawnej klientom, czyli działanie w ich interesie. W ramach działania w interesie klienta, radca prawny jest zatem nie tylko uprawniony ale też zobligowany do przedstawienia przed sądem, organem administracji czy też kontrahentem klienta informacji otrzymanych od klienta, w zakresie z nim uzgodnionym (choćby w sposób dorozumiany) jeśli jest to uzasadnione potrzebą rzeczowej ochrony jego praw. Takie wykorzystanie informacji pozyskanych od klienta, a zatem ich wykorzystanie w interesie klienta, dla jego dobra odbywa się w zgodzie z celem wykonywania zawodu radcy prawnego oraz z poszanowaniem obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej. Od tajemnicy zawodowej radcy prawnego odróżnić należy jednocześnie inne prawnie chronione informacje, do których zachowania radca prawny jest zobligowany w oparciu o powszechnie obowiązujące przepisy prawa, w tym np. tajemnicę negocjacji, określaną również jako tajemnica pertraktacji ugodowych (art. 21 KERP). Przepis ten stanowi, że radca prawny obowiązany jest zachować w tajemnicy, także wobec sądów i innych organów orzekających w sprawie, przebieg i treść pertraktacji ugodowych, w których brał czynny udział. W przeciwieństwie do tajemnicy zawodowej, która stanowi podstawę zaufania klienta wobec radcy prawnego oraz której celem jest ochrona interesu prawnego klienta i prestiżu wykonywania zawodu radcy prawnego (jako zawodu zaufania publicznego), obowiązująca radcę prawnego tajemnica pertraktacji ugodowych służy ochronie innego dobra – swobody wyrażania stanowisk podczas negocjacji. Warunkiem prowadzenia pertraktacji ugodowych jest bowiem, co do zasady, ich ścisła poufność. Chodzi tu o wyłączenie sytuacji, w których przebieg negocjacji, zajęta w nich pozycja, czy też gotowość zaakceptowania określonych postanowień mogłyby zostać wykorzystane podczas postępowania sądowego przez drugą stronę, np. jako argument za przyznaniem faktów, czy uznaniem długu. Pertraktacje ugodowe muszą zatem toczyć się z poszanowaniem zasad zaufania między stronami oraz ich wzajemnej lokalności. Szczególnego znaczenia nabiera wiec zachowanie

poufności i nieujawnianie informacji o przebiegu pertraktacji organowi prowadzącemu postępowanie. Należy jednocześnie przyjąć, że wobec treści art. 72^1 § 1 Kc. regulacja wyrażona w art. 21 KERP stanowi swego rodzaju superfluum. Obowiązek poszanowania przez radcę prawnego tajemnicy negocjacji ma bowiem swoje źródło nie w cytowanym powyżej przepisie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego ale właśnie w art. 72^1 § 1 Kc. Przepis ten stanowi, że jeżeli w toku negocjacji strona udostępniła informacje z zastrzeżeniem poufności, druga strona jest obowiązana do nieujawniania i nieprzekazywania ich innym osobom oraz do niewykorzystywania tych informacji dla własnych celów, chyba że strony uzgodniły inaczej (*vide: Stanowisko Komisji Etyki i Wykonywania Zawodu Krajowej Rady Radców Prawnych dotyczące tajemnicy zawodowej radcy prawnego w zw. Z tajemnicą negocjacji z dnia 15 maja 2020 r.*).

W świetle powyższych regulacji, Sąd orzekający uznał na podstawie zgromadzonych dowodów że Obwiniony Radca Prawny udostępniając wobec Sądu korespondencję mailową pełnomocnika strony przeciwnej, będącego radcą prawnym, adresowaną do Obwinionego, a prowadzoną w ramach pertraktacji ugodowych pomiędzy stronami sporu z pełną ich treścią zawierającą konkretne kwoty, które strona przeciwna uznaje deklarując ich spłatę, popełnił przewinienie dyscyplinarne polegające na naruszeniu normy art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 21 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Podsumowując powyższe, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w Lublinie uznał radcę prawnego winnego zarzucanego mu czynu przewinienia dyscyplinarnego. Wobec ustalonego stanu faktycznego i prawnego, postępowanie Radcy Prawnego ocenione zostało jako naganne i zdaniem Sądu adekwatną formą reakcji na stwierdzone przewinienie było wymierzenie kary nagany na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 2 ustawy o radcach prawnych, a także karę dodatkową na podstawie art. 65 ust. 2a ustawy o radcach prawnych w postaci zakazu wykonywania patronatu przez okres lat dwóch. Radca prawny swoim zachowaniem i czynami winien stanowić wzór do naśladowania, jako osoba o nieposzlakowanej opinii, również wobec adeptów zawodu radcy prawnego.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania znajduje swoje oparcie w przepisie art. 70^6 ust. 2 zdanie pierwsze ustawy o radcach prawnych. Stosownie do tego przepisu w razie ukarania koszty postępowania ponosi Obwiniony. Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 uchwały Nr 86/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015r. w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego, na koszty postępowania w kwocie 1 8 07,20 zł składają się poniesione w toku postępowania wydatki, w

tym na przesyłki pocztowe (107,20 zł) oraz wynagrodzenie sędziów Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego (1350 zł) i Rzecznika Dyscyplinarnego (350 zł).

Mając powyższe na uwadze, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie orzekł jak w sentencji orzeczenia.

Pouczenie:

Na podstawie art. 70^4 ust. 4 ustawy o radcach prawnych od niniejszego orzeczenia stronom oraz Ministrowi Sprawiedliwości przysługuje odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie w terminie 14 dni od dnia doręczenia odpisu orzeczenia z uzasadnieniem.

Przewodniczący:	Członkowie:	
……...	……	……
r.pr. Bożena Bielecka	r.pr. Renata Majerowska	r.pr. Teresa Silmanowicz